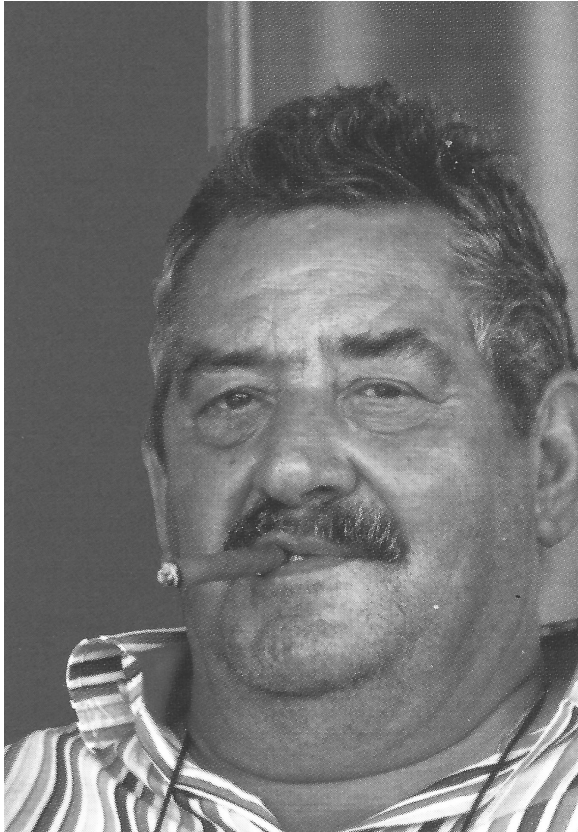

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

138

MAAS EN PEEL

HERFST 2023

Omslag: Chel Jamin was tot aan zijn overlijden op 16 juni 2010 een liefhebber van formaat in velerlei opzicht. Hij was meer dan 40 jaar lid van Succulenta en de Afd. Gorinchem-'s-Hertogenbosch. Van die Afdeling was hij eerst 25 jaar secretaris en daarna 15 jaar voorzitter. Chel was ook bestuurlijk actief in Succulentie en was in de tachtiger jaren 6 jaar in het landelijk bestuur. In die jaren tachtig maakte hij ook al reizen met andere liefhebbers naar cactusgebieden. Van deze reizen gaf hij voor de afdelingen graag diavoordrachten. In onze afd. liet hij eens tijdens een lezing toehoorders proberen hoe je op z'n Mexicaans tequila drinkt! Chel was ook vaak te vinden op succulentenbeurzen, waar hij vaak fraaie planten bij zich had. Chel was een gezelschapsmens met een positieve kijk op het leven. Zelfs in de laatste fase van zijn leven, toen er geen hoop meer op verbetering was, was hij een tevreden mens. Hij zei dat hij een goed leven had gehad!

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 133 Herfst 2023 33^e jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2 PMZW

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 26 sept.2023 vanaf 19.00 uur. Buitenbijeenkomst in de kas van Will van Eck met Haworthia's en palmen. Het adres is: Meijel, Peelweg 11B.
- 24 okt. 2023 Bijeenkomst in Café De Hazewind. Herungerweg 200, Venlo. De zaal is open vanaf 19.30 . Sjaak Verbeek zal vertellen over de biologische strijd tegen de LUIS. Na de pauze houden we een ruilbeurs. De bedoeling is dat men planten meebrengt om te ruilen.
- 28 nov. 2023 Overzicht van het geslacht Aloe door Arinda de Wit. Plaats Café De Hazewind. Tijd: 20.00 uur.
- 19 dec. 2023 Plantenquiz met Williejan Rooijackers. Plaats en tijd: Zie 24 okt. 2023.

Jörg Piltz † 23-4-2023

Jack Schraets

Op 23 april van dit jaar overleed Jörg Piltz.

Samen met zijn vrouw Brigit reisde hij vele malen vooral naar Zuid-Amerika, waar ze vaak samen langdurig de cactussen daar bestudeerden.

Uit hun cactushobby groeide al-lengs een cactuszaak en zaadhandel van vooral succulenten-zaden. In vroeger tijden waren Brigitte en Jörg Piltz graag geziene sprekers tijdens bijeenkomsten van onze afdeling.

Jörg beschreef een aantal nieuwe

Gymnocalyciums. Dat was een specialisatie van hem.

Volgens de berichten overleed Jörg na een langdurig ziekbed.

Van de redactie

Jack Schraets

Sinds ongeveer 'n jaar heb ik minder zorg aan het Afdelingsnieuws kunnen besteden. De redenen daarvoor zullen de meesten van U wel vernomen hebben, maar ik zal de voornaamste reden nog even noemen: We waren vooral bezig om voor ons een andere woning te kopen. Dat is gelukt en we wonen nu in een zorgwoning op het terrein van onze eerdere woning, die verbouwd wordt tot een woning voor dochter Andrea en haar man Jelle Haandrikman. Wij wonen al in onze nieuwe woning en Andrea en Jelle nemen de taak van mantelzorger op zich.

Het grootste voordeel is dat ik kan blijven beschikken over de cactuskas en, zolang dat nog mogelijk is, nog genoeg kan beleven aan de succulenten, die al ruim 50 jaar mijn voornaamste hobby vormen. De kinderen zeggen bereid te zijn om af en toe wat van de moeilijke zaken te verrichten. Bijkomend voordeel is, dat er voor ons weinig verandert, want we denken, dat het moeilijk is om oude bomen te verplanten en 20 meter van het huis waar we de laatste 30 jaar woonden kun je niet echt verplanten noemen.

Een en ander bracht toch wel enige stress in ons rustige bestaan. Alles wordt voor je geregeld, maar ondertussen moet je er wel over denken welke kleuren je in je woning wilt hebben, welke vloerbedekking je wilt en hoe je meubeltjes eruit moeten zien.

Voor ons was een der grootste problemen om uit te zoeken wat opgeruimd moest worden en wat we persé wilden bewaren. Van de boeken zijn er honderden weggegaan; deels omdat het niet de moeite waard leek om ze nog langer te hebben en deels omdat we beseften dat de grootte van ons nieuwe huisje veel minder was dan van onze oude woning. Voor Riet was dat een nog groter probleem, want zij had in de loop van zo'n halve eeuw als wat eventueel bruikbaar was voor handwerken als breien, borduren, haken, kantklossen naaien onbepaald kunnen verzamelen. Als ze dan iets nodig had moest ze weliswaar vaak lang zoeken voor ze het meest geschikte (terug)vond, maar ze was er tenminste zeker van dat het ergens moest liggen. Op dit moment moet ze ook weten wat ze nog niet heeft opgeruimd bij deze (hopelijk) laatste verhuizing. Overigens geldt dat evenzo voor de spullen die ik noodgedwongen moest wegdoen. En dus besteden we nu meer tijd dan ooit om de spullen die we willen gebruiken te vinden!

Inmiddels wonen we al enkele maanden in ons nieuwe huisje. Het huisje bevat ons prima en langzamerhand ebt de stress weg. Dat is wel nodig ook!

Al die drukte is niets voor oudere mensen die houden van een rustig leven.

Door de hierboven genoemde stress en drukte zijn er ook enkele onvolmaakt-heden terechtgekomen in het Afd. Nieuws. Om één voorbeeld te noemen: Op de omslag van Nr. 132 staat als gebruikelijk een zwartwit foto van een vroegere succulententliefhebber. Dat is meestal een afbeelding van een overleden vroeger lid van Succulenta. Die omslag van Nr. 132 had een afbeelding van Huib van Donkelaar. Pas bij het werken aan Nr. 133 kwam ik erachter dat op de omslag van Nr. 125 ook een foto van Huib van Donkelaar stond en wel dezelfde als op Nr. 132.

Een dergelijke slordigheid vind ik niet leuk. Overigens verdenk ik mijn geheugen ervan dat het me eerder in de steek laat dan vroeger. Mijn ouders zouden vroeger gezegd hebben: "Daar zul je mee moeten leren leven!"

Uit de Oude Doos:

Bovenstaande leden zijn allen overleden. Van links zijn de volgende (oud)-leden afgebeeld: Louis Velmans uit Tegelen, S. Leenders uit Haelen en later Thorn, dan zittend Theo Nabben uit Sevenum, staand Theo Gommans uit Smakt later Venray, en de rug van Mien van Brussel uit Someren.

Knollen en Bollen

Alfons Bieshaar

Voor de bijeenkomst van de afdeling Succulenta Maas en Peel dinsdag 23 mei stond de behandeling van Knollen en Bollen op de agenda.

Eerst werden de andere agendapunten afgewerkt en daarna was als eerste de voorzitter aan de beurt met zijn verhaal.

John had een groot aantal planten uit zijn verzameling meegenomen en aan de hand daarvan vertelde hij enthousiast wat caudiciforme planten zijn.

Hij behandelde de diverse soorten en nam af en toe ook een zijstraatje naar verwante planten of planten die in hetzelfde gebied groeien.

Volop ging het over de eigenschappen en specifieke behandeling die deze planten vereisen.

Het was een zeer interessante lezing die wel wat erg veel informatie over ons uitstrooide. Misschien moeten we ook maar eens in de boeken van Gordon D. Rowley duiken.

Daarna was Harrie aan de beurt om over zijn meegebrachte planten te vertellen. Harrie was wel zo slim om een spiekbriefje mee te nemen. Het is niet iedereen gegeven om uit zijn hoofd alle planten te benoemen en te behandelen. Hij heeft in ieder geval een mooi aantal planten in zijn verzameling. Het is de moeite waard om een bezoek aan de kas van Harrie te brengen om daar nog eens uit te weiden over de planten.

Vervolgens was het de beurt aan Jac en Martien. Zij presenterden gezamenlijk de planten van Martien. Ook weer een mooie verzameling en Martien had alles goed gedocumenteerd. Hij had prints gemaakt met alle gegevens over de planten, de benaming, herkomst, verzorging en hun bloei.

Jac had ook enkele planten uit zijn verzameling meegebracht en kon daar nog wat over vertellen.

**Tot besluit was Rik aan de beurt met zijn meegebrachte planten. Die ook be-
slist het bekijken waard waren.**

Geef de pen door...

Robert Wich

Het zal zomer 1974 zijn geweest, dat ik als jong ventje van 14 jaar in Venlo buiten speelde. Met een vriendje door allerlei tuinpaden rennen, gewoon, maar kijken waar we zouden uitkomen, de buurt ontdekken...struinen noemden we dat.

Op een van die "struin tochten" kwamen we in de Graaf Gerhardstraat, de tuinpaadjes dan wel te verstaan. Daar trok een kas met cactussen mijn aandacht. Het was nog zo'n kas met witte houten balken. Dat was normaal in die tijd. Pas later kwamen de aluminium profielen in zwang. Zoiets had ik nog nooit eerder gezien, het was echt mooi. En vele planten stonden in bloei. Na een tijdje vanaf het tuinpaadje gekeken te hebben, kwam er een meneer naar buiten om te vragen wat er aan de hand was. Na wat uitleg, werd ik uitgenodigd om de planten in de kas te bekijken.

Jan en Mieke de Gast, verzamelden al jaren cactussen en waren al jaren lid van Succulenta. Jan had zelfs een functie in het bestuur van Succulenta. De maandelijkse vergaderingen waren toen nog in Café de Gouden Arend, in het centrum van Venlo. Er kwamen wel 70 leden op zo'n avond. Opmerkelijk was ook nog dat Jan een collega was van mijn vader, bij Océ Van der Grinten!

Van Jan kreeg ik een toer door zijn kas (het was echt geen klein kasje hoor!), en veel uitleg bij de verschillende planten. Aan het einde kreeg ik een plantje mee: een Echinopsis. Vanaf die dag is bij mij de interesse voor cactussen begonnen. Dat is bijna 50 jaar geleden..

Thuis mocht ik geen kasje in de tuin hebben van mijn ouders om zelf cactussen te houden...dat maakt het er niet makkelijker op! Nu moedigt mijn vrouw mij aan om toch dat kasje maar snel te bouwen. Daar ben ik wel erg blij mee. Hopelijk kan ik dat in 2024 realiseren.

Vorig jaar was ik in Tuincentrum Leurs in Venlo. Daar zag ik weer een Echinopsis staan en hij had wel 5 knoppen, dus die plant moest mee naar huis. Prachtig wit van kleur, een hele fijne zachte geur. Een genot om naar te kijken. De dag dat de knoppen open zouden gaan, moest ik naar kantoor...maar omdat Echinopsis een eendagsbloeier is, besloot ik de plant mee te nemen naar mijn kantoor. Hij heeft de hele dag op mijn bureau gestaan en alle collega's kwamen even kijken en meegenieten.

Nu ik wat meer plantjes verzameld heb, komt de vraag op, wat ik eigenlijk zou willen verzamelen... Een hele simpele vraag, maar een antwoord daarop is niet zo eenvoudig.

Het moeten in elk geval bloeiende cactussen zijn. Maar daarnaast ook gewoon enkele mooie planten, zoals een *Echinocactus grusonii*. Echinopsis zeker ook, maar wat daarnaast? Mammillaria? Rebutia? Epiphyllum? Deze laatste bloeit in elk geval langer dan een dag, maar de plant zelf is niet zo mooi om te zien. Ik heb nog tijd om hierover na te denken. Maar sta open voor suggesties van de lezers!

Moeilijk vind ik om een duidelijk antwoord te hebben op “ziektes en plagen”. Wolluis: hoe komt het in de planten, en HOE kom ik er goed vanaf! Liefst niet door een duur chemisch middel.

Spint... en nog meer vervelende ziektes en plagen. Misschien is dat iets om eens een dinsdagavond aan te wijden, om zodoende de beschikbare kennis van de oudere en ervaringsrijke leden te bundelen.

Op dit moment ben ik ongeveer 1 jaar bezig met plantjes verzamelen. Op ons terras heb ik een kweektafel staan van 50 cm X 210 cm en heb nu zo'n 60 planten in mijn bezit. Dat kasje in de tuin moet er toch echt komen! De afgelopen 12 maanden heb ik een aantal hobbyisten mogen bezoeken en hun verzameling bekeken. Dank daarvoor! Maar graag zou ik in het komende jaar ook andere leden willen bezoeken en hun verzameling bekijken. En weer ideeën op doen.

Verder wil ik graag nog iets delen met jullie:

Zoekende op internet, kom je natuurlijk heel veel info tegen over cactussen. Maar een hele mooie site vond ik van vimeo.com/122575482 Freaky Flowers. Het is gewoon ongelooflijk om al deze pracht te zien. Mooi voor een donkere winteravond.

En dan dien ik de pen door te geven aan een volgende schrijver, maar hier dient zich eigenlijk een probleem aan: ik ken nog te weinig mensen om hen te vragen of ze de pen willen aannemen om het volgende artikel te schrijven. Is er een vrijwilliger?

De tijd vliegt

John Jagerszky

Als ik dit schrijf is het al september en dat merk je duidelijk. De dagen korten. Was het 6 weken geleden al om half 5 licht aan het worden, nu is dat pas na 6.00 u. En ook de avonden vallen vroeger in. Je voelt de temperatuur dalen. 's Nachts gaan we langzaam naar de 10 graden en in het oosten heb ik al temperaturen gedetecteerd die daaronder zakken. De vochtigheid neemt 's nachts aanmerkelijk toe en

voor de vroege vogels onder ons die hun hond uitlaten loop je al regelmatig 's ochtends door

een mistige wereld (foto1).

Dit betekent weer een aantal werkzaamheden: planten buiten de kas gaan over een paar weken naar binnen dus je kas moet enigszins opgeruimd worden zodat je weer volledig volgestapelde rekken ziet. Het is dan ook bijna tijd om te isoleren. Ik doe dat tenminste altijd van tevoren want anders moet alles weer naar buiten.

Zelf controleer ik dan alle planten op beestjes, vooral wolluizen want daar heb ik het meest last van. Die behandel ik dan meteen met alcohol. Ik probeer verder de kas zo schoon mogelijk te houden waarbij ik zelfs de stofzuiger gebruik.

In het bestuur zijn we al bezig met het volgend jaar. Ik wil daarmee voorkomen dat zaken te laat gepland worden en dan niet doorgaan. Ook moet er gedacht worden aan eventueel nieuwe activiteiten. De avond in de Jochumhof heeft me aan het denken gezet. Men wil aansluiting bij de Nederlandse Vereniging voor Botanische Tuinen, vooral omdat deze erg gecharmeerd was van de cactuskas. We moeten dan wel zoveel mogelijk planten op naam zien te krijgen, maar dat moet voor onze vereniging niet zo'n groot probleem zijn. Dus vandaar

de oproep om eens een halve dag hiermee te helpen. Op dinsdag- en vrijdagochtend zijn Jack en Martien altijd wel aanwezig. Ook financieel is het allemaal krap aan. Maar misschien kunnen wij daar ook ons steentje aan bijdragen. Niet door een deel van je salaris beschikbaar te stellen, maar door het organiseren van een grotere activiteit, zoals een beurs met nog allerlei andere bezigheden als voordrachten, demonstraties van enten, verpotten, plantjes voor kinderen et cetera. Dit zou je ook nog groter kunnen maken door andere afdelingen uit te nodigen. We zitten zo'n beetje in het centrum van de cirkel Den Bosch, Eindhoven, Zuid-Limburg en Nijmegen. Zelf wil ik daarin wel het voortouw nemen,

Foto 2

maar ook jullie als leden moeten dat zien zitten. Daar zal ik op de clubavonden nog wel op terugkomen, maar voor dit moment is het aan jullie daar eens over na te denken. Ook hoop ik zo nieuwe leden te vangen, vooral jongeren zodat onze "succul"-avonden (zoals Mar-

jan ze noemt) wat opgevrolijkt worden door jeugd. Hierbij aansluitend moet er ook nagedacht worden over een heel ander soort lidmaatschap: de jeugd is nu eenmaal anders en wil dingen op een andere manier. Ook dat is een vraag voor jullie om eens over na te denken en ideeën te

Foto 3

spuien waar we misschien iets mee kunnen. Ook hier zal ik op de avonden nog zeker terugkomen.

We hebben een nat seizoen achter de rug, maar ondanks dat er bij mij veel planten buiten staan, ben ik slechts één Euphorbia, een stek, verloren.

We hebben dit jaar ook weer een open kas gehouden met 5 deelnemers. Ik heb

Foto 4

de indruk dat er minder mensen zijn geweest dan vorig jaar. De planning was ook wat laat en de promotie liet te wensen over. Dat moet volgend jaar beter. Vandaar onder andere dat ik al begonnen ben met het programma van volgend jaar. Op de open-kas-dag

waren er 5 deelnemers. Ik ben bij alle 5 geweest. Bij de ene wat langer dan bij de andere. Die keuze heb ik gemaakt in combinatie met mijn afspraak dat ik bij ieder lid op bezoek wil komen. Ik ben slechts heel even bij Sjaak Verbeek geweest (foto 2), maar zondag 3 september ga ik daar uitgebreid op bezoek. Eenzelfde korte aandacht heb ik besteed aan Harrie Knapen om dezelfde reden (foto 3). Daarna ben ik naar de Jochumhof gegaan waar Martien Jansen (foto 4) en Jack Huijs (foto 5) in de grote kas aanwezig waren en het druk hadden om allerlei mensen van alles over onze hobby uit te leggen

Foto 5

en plantjes te verkopen, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de botanische tuin. In het Theehuis hebben we wat gegeten.

Dan naar Jack van der Sterren in Reuver (foto 6). Jack heeft niet alleen een kas met succulenten, maar kweekt ook van alles buiten en

Foto 6

Foto 7

hij heeft daarbij een enorme rotstuint zelf aangelegd waar allerlei leuke dingen te zien zijn (foto 7). Ik kreeg van hem een prachtige *Crassula sarcocaulis*, als bonsai gekweekt (foto 8). Het is, dacht ik, de enige min of meer winterharde

Crassula. Van oorsprong komt

ze uit het oostelijke deel van Zuid-Afrika. Over de minimumtemperaturen lees ik allerlei getallen die variëren van -5°C tot -12°C . Als er leden zijn die daar ervaring mee hebben dan hoor ik dat graag. De hoogte van de plant gaat tot maximaal zo'n 50 cm, maar als bonsai is hij ook veel kleiner te houden. De bloemen zijn de typische schermbloemen die we van het geslacht *Crassula* kennen in een rode kleur met een wat witachtige tekening. Zaadwinning is bij deze plant niet nodig want hij stekt erg gemakkelijk.

Tot slot ben ik nog even bij Wil van Eck aangegaan. Die vertelde mij dat zo'n open-kas-dag geen extra bezoekers trok. De mensen die kwamen, kwamen

toch al, dus voor extra bezoek heeft dit weinig zin. Voor ons als hobbyisten ligt dat natuurlijk anders omdat wij minder gemakkelijk te bezoeken zijn. Mijn bezichtigingen zet ik voort. Ik ben inmiddels bij een 8-tal leden geweest en zal de komende weken, na de ELK, zeker weer een

Foto 8

Foto 9

Foto 10

aantal leden proberen te bezoeken. Mijn laatste bezoek was bij Jan Tahei. Die heeft een enorme kasruimte bestaande uit twee delen. In het achterste deel kweekt hij passieflora (foto 11) e.d. en daar vliegen ook vogeltjes rond. In het voorste deel moeten de succulenten komen. Een kasgrootte van zo'n 6 bij 6 meter staan hem daar ter beschikking. Nu de planten nog in de kas, Jan (foto 12).

De zomerperiode die eindigt op 1 september wordt afgesloten door de ELK die plaatsvindt in Blankenberge aan de Belgische kust. Dit internationale evenement wordt gehouden op 8, 9 en 10 september in de Corsendonk Duinse Polders (foto 9), een vakantiedomein met hotel. Zelf ga ik al op donderdag 7 sep-

tember en blijf het gehele weekend. Bij dit gedeuren vindt een enorme plantenbeurs plaats. Er staat zo'n 600 meter aan tafel en ja, dat staat dan overvol met succulenten (foto 10). En dan heb ik het nog niet over hetgeen onder de tafels staat. In totaal zijn er ongeveer 150 aanbieders. Ook worden er verschillende lezingen gegeven in de taal van de persoon die de lezing geeft. Dat kan voor sommigen van ons dus problemen opleveren.

Ik verheug me hier heel erg op. Ik ben dit jaar zelfs verkoper. Ik verwacht daar niet veel van want ik ben niet meer zo goed op de hoogte van de markt. Vroeger heb ik dat jaren gedaan en met succes. Maar ik zie wel. Het is gewoon een probeersel en om iemand te helpen die op hoge leeftijd is. Anders mag ik niet vooraf binnen.

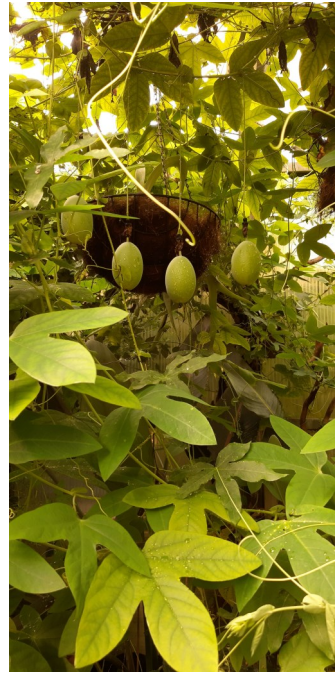

Foto 11

Foto 12

Vroeger...

Jack Schraets

Als kind kreeg ik van de ouderen vaak te horen dat alles vroeger beter was. Daarmee bedoelde men naar mijn huidige mening meestal mee dat men eerder met veel zaken tevreden was.

Een van de medeoprichters van onze afdeling, Jan Slabbers, vertelde vaak over zijn begintijd in het cactuswereldje. Hij probeerde dan soms een andere liefhebber buiten onze regio te bezoeken. Ik herinner me, dat hij vertelde van een bezoek aan Cas Smulders in Mierlo. Cas Smulders was lid van Succulenta sinds 1932.

Het bezoek was een ware reis want de reis ging met een krakkemikkig voertuig, dus duurde de reis lang en vaak waren er onderweg problemen met de auto of motorfiets. s 'Avonds laat kwam hij dan weer thuis met de buit, die meestal bestond uit enkele minuscule stekjes of zaadjes van succulenten. Volgens Jan was men daar gelukkiger mee dan tegenwoordig met de grote aantallen fraaie planten van beroepsmatige succulentenkwekers! Het was op dat moment maar de vraag,

hoeveel van de stekjes of zaadjes bij hem zouden uitgroeien tot sieraden in zijn verzameling!

Eenzelfde verschijnsel deed zich voor tijdens de bijeenkomsten van de afdeling. Een spreker kon de meest bizarre uitspraken doen over succulenten zonder dat een van de toehoorders daar iets tegenin durfde te brengen. Voor de meeste liefhebbers was in die tijd iedere spreker een autoriteit en zijn woorden waren juist.

Overigens is dat later wel anders geworden. Langzamerhand kregen vele liefhebbers meer kennis van deze materie en aarzelend begon men soms vragen te stellen. In het begin waren weinig liefhebbers zo zeker van hun gelijk, dat ze de spreker geen gelijk gaven. Velen zullen ook nu nog in zo'n situatie hun mening voor zich houden: uit bescheidenheid of onzekerheid.

Overigens bestaan deze zaken nog steeds. In de laatste 25 jaar heb ik de functie van redacteur van ons Afdelingsnieuws vervuld. In die jaren heb ik nauwelijks commentaar gekregen op de teksten in het Afdelingsnieuws. Er zijn twee mogelijkheden. Het kan zijn dat men fouten niet ziet. In dat geval is het geven van kritiek nauwelijks mogelijk. Het kan ook zijn dat men de fouten wel ziet,

maar die niet belangrijk genoeg vindt. Ik ga er even van uit, dat ons Afdelingsnieuws door iedereen gelezen wordt!

In de loop van de jaren 70 van de twintigste eeuw steeg het ledental van onze afdeling gestaag van ongeveer 30 tot een maximum van meer dan 120. In die jaren waren succulenten echt in. In sommige jaren kregen we er meer dan 20 leden bij. Daarbij moet men bedenken dat het grootste deel van de leden ook weer binnen enkele jaren bedankte als lid. Daarvoor waren diverse redenen, Sommigen viel bij nader inzien de succulentenhobby toch tegen. Waarschijnlijk waren er ook liefhebbers voor wie de kosten voor een kasje en de kosten van de verwarming te hoog werden. Desondanks steeg ons ledental met enkele tientallen per jaar.

Ik ben er nog steeds van overtuigd, dat een gedeelte van die aanwas het gevolg was van de succulentendagen, die we een aantal jaren in het voorjaar in de Jochumhof organiseerden. In een jaar kwamen er in een weekeinde meer dan 3000 bezoekers op af, waarvan een gedeelte meer dan een uur in de rij moesten staan voordat ze in de Jochumhof binnen waren. Als ze eenmaal binnen waren kochten ze alle succulenten weg die te koop waren.

Voor onze afdeling waren die succulenten financieel zo lucratief, dat we ons tientallen jaren in ieder geval geen zorgen hoefden te maken.

In de loop van de jaren 80 nam het aantal bezoekers van onze succulentendagen in de Jochumhof vrij snel af en daardoor waarschijnlijk werd ook de bereidheid van de afdelingsleden om daarmee te helpen kleiner. Vanaf halverwege de tachtiger jaren werden deze succulentendagen niet meer gehouden.

Vanaf deze tijd is het ledental langzaam afgenomen. Er kwamen minder nieuwe leden en de leden werden ouder. Vanaf de jaren 90 nam het aantal trouwe en oude leden af doordat er een aantal van overleden.

Persoonlijk vind ik het jammer, dat er in onze afdeling zoveel minder kennis aanwezig is door deze gang van zaken. Het in feite opheffen van de afdelingsbibliotheek heeft daar in feite ook aan bijgedragen.

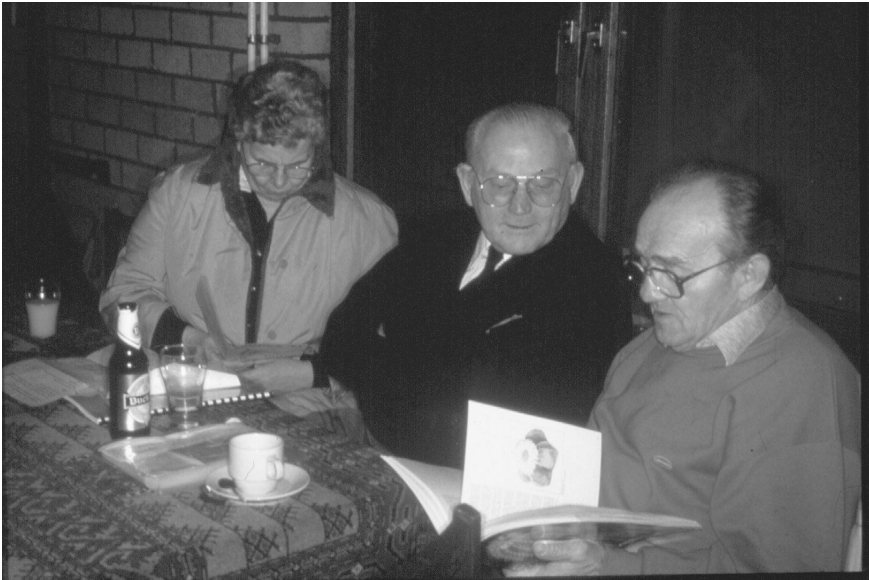
Tenslotte is mijn indruk dat er tussen de leden van de afd. minder contacten bestaan dan vroeger. Dat hoeft voor vele leden geen probleem te vormen. Per slot van rekening is onze hobby er een van mensen die zich willen vermaken met onze planten en daarvoor zijn eigenlijk geen gelijkgezinden nodig. Soms is contact met anderen, die hetzelfde enthousiasme voor de schoonheid van succulenten hebben wel gewenst en geeft het een extra geluksgevoel. Dat mis ik wel eens nu ik niet meer regelmatig op de afdelingsbijekomsten kom.

Ik kan ook naar waarheid schrijven dat gesprekken over planten met medeliefhebbers minder interessant zijn dan vroeger, omdat ik tijdens zulke gesprekken zelden iets hoor, dat nieuw voor me is en zelden iets voel van het enthousiasme en de liefde voor succulenten of de kennis ervan bij de liefhebbers. Jaren geleden voelde ik deze dingen veel meer dan nu, maar dat kan komen omdat ik van de andere liefhebbers af toe dingen hoorde die ik niet eerder gehoord had.

Het zal nu dus automatisch minder vaak voorkomen, dat ik iets nieuws en interessants te horen krijg, omdat ik in vele jaren al vele nieuwe dingen heb gehoord.

Misschien zijn er minder zaken te bedenken die nieuw voor me zijn en dus hoor ik van medeleden minder nieuwigheden en zijn dus die medeleden minder waardevol voor mij.

Laat ik er nu maar mee stoppen (met dit verhaaltje, bedoel ik). Het zou natuurlijk ook kunnen dat ik inmiddels wat ouder ben, en dat het jeugdige elan aan het verdwijnen is of al helemaal verdwenen is.

Uit de Oude Doos:

Tijdens een bijeenkomst lang geleden. Van links naar rechts Annie Hermans, Piet Hermans (zeer lang teller van zaden voor het Clichéfonds) en Jan Slabbers, mede oprichter van onze Afdeling.

